

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רס"ה ע"א

פרשת ואתחנן

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רבי אבא שלח ליה לרבי שמעון ואמר ליה, האי דאוקמיה מר בתפלין דמארי עלמא, ד' פרשין אינון קודשא דקודשין, שפיר. משכא דעל תפלין, ואינון רצועין אקרו קדושה, אסמכתא מנלן. שלח ליה (בראשית ג) ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו וגו', דייקא והכי אוקמיה רב המנונא סבא. ואלין אינון דרישא, ודרועא ידכה בה"א, והא אוקמוה.

תרגום לעברית

ועל זה צריך לכוון רצון בעשרים וחמש ובעשרים וארבע להעלותן ברצון הלב בארבעים ותשעה שיערים שאמרנו. כיון שהתכוון בזה, יתכוון באותו יחוד שאמר מר, שמע ישראל וגו' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כלל של כל התורה כלה. אשרי חלקו של מי שיתכוון בהן, ודאי כלל הוא של כל התורה שלמעלה ומטה. וזהו סוד של אדם, שלמות של זכר ונקבה, וסוד כל האמונה. (עד כאן) רבי אבא שלח לו לרבי שמעון ואמר לו, זה שפאר מר, בתפלין של רבון העולם ארבע פרשיות הן קדש הקדשים - יפה. עור שעל התפלין, ואותן רצועות נקראות קדשה, אסמכתא מנין לנו? שלח לו, (בראשית ג) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו וגו' דוקא, וכך בארו רב המנונא סבא. ואלה אותם של ראש, וזרוע ידכה בה"א, והרי פרשוה.

אמר רבי שמעון, אית מאן דמתני בהאי גוונא, והיה דרועא שמאלא דקודשא בריך הוא, ואקרי גבורה. אי הכי לא אשתאון ברישא אלא תלת. ואינון ארבע. אבל תרין רתיכין קדישין אינון, דא אתקשר בלבא, ודא אתקשר במוחא. ולבא ומוחא, אתקשר דא בדא. וזווגא חד להו, ושפיר קאמרו חברייא. והיה לאות על ידכה, כמה דאתמר, ולא אקרי אלא אות.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, יש מי ששונה בצורה זו: והיה - זרוע שמאל של הקדוש ברוך הוא, ונקראת גבורה, אם כך לא נשארו בראש אלא שלש, והן ארבע. אבל שתי מרכבות קדושות הן, זה נקשר בלב וזה נקשר במוח. והלב והמוח נקשרו זה בזה, וזווג אחד להם, ויפה אמרו החברים. והיה לאות על ידכה, כמו שנאמר, ולא נקרא אלא אות.

טקסט הזוהר

אמר רבי שמעון, בשעתא דבר נש אקדים בפלגות ליליא, וקם ואשתדל באורייתא, עד דנהיר צפרא. בצפרא אנח תפילין ברישיה, ותפילין ברשימא קדישא בדרועיה, ואתעטף בעטופא דמצוה, ואתי לנפקא מתרעא דביתיה. אערע במזוזה, רשימא דשמא קדישא בתרעא דביתיה. ארבע מלאכין קדישין מזדווגין עמיה ונפקין עמיה מתרעא דביתיה, ואזופי ליה לבי כנישתא. ומכריזי קמיה, הבו יקרא לדיוקנא דמלכא קדישא, הבו יקרא לבריה דמלכא, לפרצופא יקרא דמלכא. רוחא קדישא שריא עליה, אכריז ואמר (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, בשעה שהאדם מקדים בחצות הלילה וקם ומשתדל בתורה עד שמאיר הבקר, בבקר מניח תפילין בראשו ותפילין ברשם קדוש בזרועו ומתעטף בעטוף של מצוה ובא לצאת משער ביתו, פוגש את המזוזה, רשם הקדוש בשער ביתו, ארבעה

מלאכים קדושים מזדווגים עמו ויוצאים עמו משער ביתו ומלוים אותו לבית הכנסת, ומכריזים לפניו: תנו כבוד לדמות המלה הקדוש! תנו כבוד לכן המלה, לפירצוה היקר של המלה הקדוש! רוח קדושה שורה עליו, מכריזה ואומרת: (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן י"ד)

בְּתֵר הָכִי אֵית לִיה לְמִקְרֵי פִרְשֵׁת בְּרֵאשִׁית, עַד וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם אֶחָד. דְּאִיהִי עֲלוּיָא וְתוֹשְׁבַחְתָּא דְּכוּלָּא. לְבִתֵּר יִתְעַסֵּק בְּפִרְשֵׁת הַקִּרְבָּנוֹת לְכַפֵּרָא עֲלוּי. וַיֵּימָא, צוֹ אֵת אֶהְרֹן, עַד תּוֹקֵד בּוֹ. בְּגִין דְּכָל הִרְהוּרִין וּמַחְשָׁבִין דְּלִילָא יִתְכַּפְּרוּ. לְבִתֵּר יִשְׁבַּח תּוֹשְׁבַחְתָּא דְּדוֹד, וּבְגִין כֶּה יִיעוֹל בַּר נָשׁ בְּתַרְעִין דְּבַהוֹן כּוּלָּא וְאִיהוּ אֶתְתַּקְנַת דְּרַגִּין.

תרגום לעברית

אֶחָד כֶּה יֵשׁ לוֹ לְקִרְא פִרְשֵׁת בְּרֵאשִׁית, עַד וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם אֶחָד. שְׁהִיא מְעֵלָה וְשִׁבַּח שֶׁל הַכֹּל. אֶחָד כֶּה יִתְעַסֵּק בְּפִרְשֵׁת הַקִּרְבָּנוֹת לְכַפֵּר עֲלוּי. וַיֹּאמֶר, צוֹ אֵת אֶהְרֹן, עַד תּוֹקֵד בּוֹ, כְּדִי שְׁכָל הִרְהוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַלֵּילָה יִתְכַּפְּרוּ. אֶחָד כֶּה יִשְׁבַּח בְּתוֹשְׁבוֹת שֶׁל דּוֹד, וּמִשּׁוּם זֶה יִכָּנֵס אָדָם בְּשַׁעְרִים שְׁבָהֶם הַכֹּל, וְהוּא מִתְקַן הַמְדְּרָגוֹת.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּמִטִּי לְיוֹצֵר אֹר דְּאִיהוּ שִׁירוֹתָא דְּצִלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, כְּדִין כָּל אֵינוֹן דְּרַגִּין פִּתְחִין תַּרְעִין וּכְדִין (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן כְּתִיב. מָה תִּמְרוֹת עֲשֵׂן דְּקִטּוֹרֶת, סִלְקָא וּמִתְחַבְּרָאן דְּרַגִּין אֵלִין בְּאֵלִין. אוּף הֵכָא אִיהִי צִלוֹתָא דְּאִיהִי כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן דְּמִתְחַבְּרָאן וּמִתְקַשְּׂרָאן אֵלִין בְּאֵלִין. דְּהָא אִיהוּ מְקַשֵּׁר לוֹן וְאוּמֵר, כָּלֵם אֶהוּבִים כָּלֵם קְדוּשִׁים וְכו'.

כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לְיוֹצֵר אֹר, שֶׁהוּא תַּחֲלַת הַתְּפִלָּה דְּמִישָׁב, אֲזִי כָּל אוֹתָן הַמַּדְרָגוֹת פּוֹתַחוֹת שְׁעָרִים, וְאֲזִי (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) כְּתִימָרוֹת עֲשֵׂן כְּתוֹב. מֵה תִימָרוֹת עֲשֵׂן שֶׁל קְטָרֶת עוֹלָה וּמִתְחַבְּרִים מַדְרָגוֹת אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ, אֵף כֵּאֵן הִיא תְּפִלָּה, שֶׁהִיא כְּתִימָרוֹת עֲשֵׂן שְׁמִתְחַבְּרִים וּמִתְקַשְּׂרִים אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ. שֶׁהֲרִי הוּא קוֹשֵׁר לָהֶם וְאוֹמֵר, כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם קְדוֹשִׁים וְכו'.

טקסט הזוהר

לְבִתֵּר אֶהְבֶּה רַבָּה, לְסִלְקָא וּלְאַתְקַשְׁרָא בְּיַמִּינָא וְיַחֲוּדָא דְשִׁמְעַ. ע' רַבְרָבָא, ד' רַבְרָבָא. וְסִימְנָא ע'ד. הִינּוּ דְכְּתִיב (שְׁמוּאֵל א י"ב) ע'ד ה' בָּכֶם. אֲשַׁתְּאֲרוּ אֲתוֹן ש'מ בְּמ' פְּתוּחָה. לְפִי שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תַּתְּאָה, מ'ם סְתוּמָה מְלֶךְ עִילָאָה. אֲשַׁתְּאֲרוּ אֲתוֹן ש'מ א'ח, מֵהֵאִי סְטָרָא ש'מ, וּמֵהֵאִי סְטָרָא א'ח.

תרגום לעברית

אַחֵר כֶּךָ אֶהְבֶּה רַבָּה, לְעֵלוֹת וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּיַמִּין וְיַחֲוֹד שֶׁל שִׁמְעַ. ע' גְּדוּלָּה, ד' גְּדוּלָּה, וְהַסִּימָן - ע'ד. זֶה שְׁכָתוֹב (שְׁמוּאֵל א יב) ע'ד ה' בָּכֶם. נִשְׁאָרוּ אוֹתִיּוֹת ש'מ בְּמ' פְּתוּחָה. לְפִי שְׁמ' פְּתוּחָה מְלֶךְ תַּתְּחוֹן, מ'ם סְתוּמָה מְלֶךְ עֲלִיוֹן. נִשְׁאָרוּ אוֹתִיּוֹת ש'מ א'ח, מֵהֵצֵד הָזֶה ש'מ, וּמֵהֵצֵד הָזֶה א'ח.

טקסט הזוהר

אָמַר רַב הַמְּנוּנָא סָבָא כָּל מָאן דְּמִיַּחַד דָּא בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּהָ זְמִין לִיה מְלַעֲיָלָא מֵאַתְוֹן אֲלִין. ש'מ מֵהֵאִי סְטָרָא, א'ח מֵהֵאִי סְטָרָא. וּמִצְרַף אֲתוֹן אֲלִין לְמַפְרַע שְׁרִי וּבְמִישְׁר סִיִּים. וְסִימָן אֲשַׁמַּח דְּכְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בָּהּ. בָּהּ מִמָּשׁ, וְהִכִּי אֵיתָא בְּסִפְרָא דְּחִנּוּךְ.

אמר רב המנונא סבא, כל מי שמיוחד זה בכל יום, שמחה מזמנת לו מלמעלה מאותיות אלו. ש"מ מצד זה, א"ח מצד זה. ומצרף אותיות אלו - בסוף מתחיל ובישר סים. וסימנה - אשמח, שכתוב (תהלים קד) אנכי אשמח בה'. בה' ממש. וכך נמצא בספרו של חנוה.

טקסט הזהיר

תו, אית ביה עי"ן רברבא, רמז לאלין שבועין שמהן רזא דאבהן קדישין. ישראל ה' אלהינו ה', אלין ארבע בתי דתפילין דאחיד לון (א"ח). ד' רברבא דא קשר של תפילין דאיהי אחידת בהו, והוא רזא לחכימין ולא אתמסר לגלאה. ותריין רצועין נפקין מסטרא דא ומסטרא דא, רזא דתריין ירכין דהאי א"ח דנביאי קשוט אחידן ביה. ועוד א"ח רמז לפסוק דאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחותי, ולכתר אמת ויציב. ואמאי ויציב, דא תרגומו. אלא דא יעקב ודא יוסף ואצטריה לאתדבקא בתרווייהו.

תרגום לעברית

עוד, יש בו אות ע' גדולה, רמז לאלו שבועים שמות, סוד של האבות הקדושים. ישראל ה' אלהינו ה' - אלו ארבעה בתים של התפילין שמאחד להם (א"ח). ד' גדולה זה קשר של תפילין שהיא אחוזה בהם, והוא סוד לחכמים, ולא נמסר לגלות. ושתי רצועות יוצאות מצד זה ומצד זה - סוד של שתי ירכים של זה א"ח שנביאי אמת אחוזים בו. ועוד א"ח, רמז לפסוק שאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי, ואחר כך אמת ויציב. ומדוע ויציב זה תרגומו? אלא זה יעקב וזה יוסף, וצריה להתדבק בשניהם.

טקסט הזהיר

ולכתר צלותא מעומד. תלת קדמאין דאינון מגו, ומחיה, והאל הקדוש. מגו, אית ביה מ"ב תיבין, רזא דשמא קדישא דמ"ב אתוון. ואית לאכללא ליה בלבא ולא תקשרא כשלהובא בגחלתא ברחימו. ודא איהו ברכתא דימינא.

ואחר כך תפלה של עמידה. שלשה ראשונות שהן מגן, ומחיה, והאל הקדוש. מגן יש בה ארבעים ושתים תבות, סוד של שם הקדוש של ארבעים ושתים אותיות. ויש לכלל לו בלב ולהתקשר כשלהבת בגחלת באהבה. וזו היא ברכה של הימין.

טקסט הזהר

מחיה, אית ביה מ'ט תיבין ברזא דחמשין תרעין חסר חד. ואית שמא בגבורה ה', ואיהו א'ת'ה גבור לעולם א'דנ'י. ורזא דיליה אגל'א וברזא אחרא יג'לא. וכולא רזא חדא מגבורתא דברכאן דיהודה, (בראשית מ"ט) א'ת'ה יודוך אחיה, ג'ור אריה יהודה, ל'א יסור שבט מיהודה, א'וסרי לגפן עירה. בדא אתער יהודה בגבורתא קדישא ודא איהי ברכתא דשמאלא.

תרגום לעברית

מחיה - יש בה מ'ט תבות, בסוד של חמשים שערין חסר אחד. ויש שם בגבורה ה', והוא א'ת'ה ג'בור ל'עולם א'דנ'י, וסוד שלו אגל'א, ובסוד אחר יגל'א. והכל סוד אחד מגבורות של הברכות של יהודה (בראשית מט): א'ת'ה יודוך אחיה, ג'ור אריה יהודה, ל'א יסור שבט מיהודה, א'וסרי לגפן עירה. בזה מתעורר יהודה בגבורה קדושה, וזו היא ברכת השמאל.

טקסט הזהר

קדושה אית בה ארביסר תיבין, עשר אמירן וד' אתוון. ודא כליל לכל סטריין ואחיד מסייפי עלמא עד סייפי עלמא. תלת בתראי לאו אינון בחושפן דא בתיבין, ואינון רצה ומודים תרין עמודים תמכי דאורייתא.

בְּקִדְשָׁהּ יֵשׁ אֲרָבַע עֶשְׂרֵה תְּבוּת, עֶשֶׂר אֲמִירוֹת וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת. וְזֶה כּוֹלֵל לְכָל הַצְדָּדִים
וּמֵאֶחָד מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם. שְׁלֹשׁ אַחֲרוֹנוֹת אֵינָן בְּחֻשְׁבוֹן זֶה שֶׁל הַתְּבוּת, וְהֵן
רְצָה וּמוֹדִים, שְׁנֵי עֲמוּדִים תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה.

טקסט הזהיר

שֵׁים שְׁלוֹם אֵילָנָא דְחַיֵּי דְאִיהוּ שְׁלָמָא דְבֵיתָא, שְׁלָמָא דְכָלָא. (ש'ז ע"ב) וּבִינְיָהּ
בְּאִמְצָעִיתָא אֵינוֹן בְּרַכָּאָן דְּתַקִּינוּ קִדְמָאֵי וְהָכֵי אוֹקְמוּהָ.

תרגום לעברית

שֵׁים שְׁלוֹם - עֵץ הַחַיִּים שֶׁהוּא שְׁלוֹם הַבֵּית, שְׁלוֹם שֶׁל הַכָּל. וּבִינְיָהֶם בְּאִמְצָעִיתָם אֱלוֹ
הַבְּרָכוֹת שֶׁתִּקְנוּ הַקְדְּמוֹנִים, וְכֵן בְּאֵרוּהָ.

טקסט הזהיר

לְבִתֵּר דְּסִיִּים צְלוֹתִיהּ וְאוּדֵי עַל חוֹבִיָּהּ, נְפִילַת אַנְפִּין. דְּהָכֵי אוֹקְמוּהָ דִּיעֲבִיד כָּל מָה
דְּעֵבֵד מִשָּׁה רַבִּינוּ עָלֵיו הַשְּׁלוֹם (צְלוֹתִין וְתַחֲנוּנִים) תַּחֲנוּנִין וּבָעוֹתִין וְנְפִילַת אַנְפִּין,
דְּכְתִיב (דְּבָרִים ט) וְאֶת־נֶפֶל לִפְנֵי ה'. וְכִיּוֹן דְּעָאֵל בְּכָל אֵינוֹן דְּרַגִּין עֲלָאִין וְאֶתְקַשֵּׁר כּוֹלָא
בְּכָלָהּ, אֵית לְנַחְתָּא לְתַתָּא. הוּאִיל וְנַחֲתִית לְתַתָּא, אִיצְטְרִיף נְפִילַת אַנְפִּין בְּאֶלְפָא
בֵּיתָא.

תרגום לעברית

לְאֶהָד שְׁסִים תְּפִלָּתוֹ וְהוּדָה עַל חֲטָאֵיו - נְפִילַת אַפִּים. שְׁכֵךְ בְּאֵרוּהָ, שְׁיַעֲשֶׂה כָּל מָה
שֶׁעָשָׂה מִשָּׁה רַבִּנוּ, עָלֵיו הַשְּׁלוֹם, תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת וְנְפִילַת אַפִּים, שְׁכָתוֹב
(דְּבָרִים ט) וְאֶת־נֶפֶל לִפְנֵי ה'. וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֱלוֹ הַמְּדַרְגּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְנִקְשֵׁר הַכָּל
בְּכָלָם, יֵשׁ לְרֹדֶת לְמַטָּה. הוּאִיל וַיֵּרֵד לְמַטָּה, צְרִיף נְפִילַת אַפִּים בְּאֶלְפָא בֵּיתָא.

מאי טעמא, כיון דצלי צלותיה ואודי על חוביה מפאן ולהלאה אחזי גרמיה דמסר נפשיה למאריה ברחימו דכתיב (תהלים כ"ה) אליה ה' נפשי אשא. וניחא ליה לההוא סטרא דשריא ביה מותא (דעביד) ועביד ליה נייחא. ועל דא באלפא ביתא דא, לית בה, לא וא"ו ולא קו"ף ולא בי"ת, ואית ביה פ' באתריה (ס"א בסופיה). מאי דמסר טעמא, בגין דנפילה דא דמסר בר נש נפשיה למותא איצטריה לכוונא רעותיה ולמעבד נחת רוח לההוא סטרא דשריא ביה מותא, כמה דעביד הקוף בחרבה בהרים. אחזי גרמיה כמית קמיה חיות, בגין דדחיל מנהון. וכד קריבין לגביה וחשיבי למיכל ולקטלא יתיה, חמאן יתיה דנפיל ומית וחשיבי דאיהו מית וכדין תכן לאחורא. ועל דא אסתלקו תלת אתוון אליון, דלא ידעי בהו אלא קודשא בריך הוא בלחודו.

תרגום לעברית

מה הטעם? כיון שהתפלל תפלתו והודה על חטאיו, מפאן ולהלאה מראה עצמו שמוסר נפשו לקונו באהבה, שכתוב (תהלים כה) אליה ה' נפשי אשא. ונוח לו לאותו צד שמצויה בו מיתה, עושה לו נחת. ועל זה באלפא ביתא זו אין בה לא וא"ו ולא קו"ף ולא בי"ת, ויש בה אות פ' במקומה (בסופה). מי שמסר טעמו משום שנפילה זו שמוסר בן אדם נפשו למיתה, צריך לכוון רצונו ולעשות נחת רוח לצד ההוא שמצויה בו מיתה, כמו שעושה הקוף בחרבה בהרים; מראה עצמו כמו מת בפני החיות, משום שמפחד מהם, וכאשר מתקרבם אליו וחושבים לאכל ולהרג אותו, רואים אותו שנופל ומת, וחושבים שהוא מת, ואז חוזרים לאחריהם. ועל זה הסתלקו שלש אותיות אלו שלא ידעו בהם אלא הקדוש ברוך הוא בעצמו.

וְעַם כָּל דָּא בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא שְׂוִי גְרָמִיָּה וּמָסַר לִיה נַפְשִׁיה בְּרַחֲמֵימוּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָשִׁיב עָלָיו כְּאִילוּ נָטִיל נִשְׁמָתִיה מִנִּיה. בְּגִין דְּאִית חוּבִין דְּעֵבִיד בַּר נָשׁ דְּלֹא מִתְּכַפְּרָאן אֲלֵא בְּשַׁעְתָּא דְּנִפְקַת נִשְׁמָתִיה מִנִּיה מֵהָאֵי עֲלָמָא. הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב (ישעיה כ"ב) אִם יִכּוּפֵּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּמוּתוֹן.

תרגום לעברית

וְעַם כָּל זֶה, בְּרִצּוֹן הַלֵּב מִשִּׁים עֲצָמוּ וּמוֹסֵר לוֹ נִפְשׁוֹ בְּאַהֲבָה, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עָלָיו כְּאִילוּ נוֹטֵל נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁעוֹשֶׂה אָדָם שְׁלֹא מִתְּכַפְּרִים אֲלֵא בְּשַׁעֲה שְׁיֹצֵאת נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ מִזֶּה הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה כב) אִם יִכּוּפֵּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּמוּתוֹן.

טקסט הזוהר

וְהַשְׁתָּא דְּאִתְחַשִּׁיךְ לִיה דְּנָטִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִשְׁמָתִיה וְאִיהוּ יְהִיב לִיה בְּרַעוּתָא, וְהֵיא שְׁעָתָא קִיַּימָא לְכַפְּרָה עַל כָּל חוּבוֹי וְאִשְׁלִים לְכָל סְטָרִין, וְלֵהוּא סְטָרָא דְּאִתְמַר דְּאִתְמַר. וְעַל כָּל דָּא עוֹלָה וְאִסְתַּלְקָא בֵּין תַּרִּין דְּרוּעִין בְּחִבּוּקָא דְּרַחֲמֵימוּ כְּדָקָא יְאוּת, וְאִיהִי מְקַטְרַת מוֹר וּלְבוֹנָה מְכַל אֲבָקַת רוּכַל.

תרגום לעברית

וְעַתָּה שְׁנַחֲשֶׁךְ בְּעַדוֹ, שְׁנָטֵל הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נִשְׁמָתוֹ וְהוּא נָתַן לוֹ בְּרִצּוֹנוֹ, וְאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֶדֶת לְכַפְּרָה עַל כָּל חֲטָאֵיו וְהִשְׁלִים לְכָל הַצְדָּדִים וְלְאוּתוֹ צַד שְׁנַתְּכָאֵר. וְעַם כָּל זֶה עוֹלָה וְנִכְנָסֶת בֵּין שְׁתֵּי זְרוּעוֹת בְּחִבּוּק שֶׁל אַהֲבָה כְּמוֹ שְׁצָרִיָּה, וְהִיא מְקַטְרַת מוֹר וּלְבוֹנָה מְכַל אֲבָקַת רוּכַל.

אמר רבי שמעון, אסיר ליה לבר נש לטעום כלום, עד דיכול מלכא עילא, ומאי איהו צלותא. וצלותא דבר נש כגוונא דא, בקדמיתא מזמין לדיוקנין דחקיקין בכורסייא על אינון ברין דמתפשטי רוחין דילהון (ס"א יסודא) יחודא בהאי עלמא מנייהו וחינו דכתיב (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה וגו'.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, אסור לו לאדם לטעם כלום עד שיאכל המלך העליון, ומה הוא? תפלה. ותפלה של אדם כגון זה. בראשונה מזמין לצורות שחקיקות בפסא על אלו הבריות שמתפשטות הרוחות שלהם (יסוד) ביחוד בזה העולם מהם, וזה שכתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה וגו'.

טקסט הזוהר

דאיבריין דאתחזון לקרבנא רוחא דילהון מתפשטי עליהו ארבע דיוקנין ומזמנן על ברין אלין. וחינו דקאמרינן והאופנים וחיות הקודש וכל אינון חיילין אחרנין דקא מתפשטי מנייהו.

תרגום לעברית

שאיברים שראויים לקרבן, רוח שלהם מתפשטת עליהם ארבע צורות ומזמנת על בריות אלו. וזה שאנו אומרים והאופנים וחיות הקדש, וכל אותם חילות אחרים שהם מתפשטים מהם.

טקסט הזוהר

ולבתר כהנא רבא קאמר חד שמא קדישא, היינו אהבת עולם אהבתנו וגו'. ויחודא רבא מיחדי, דהיינו (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ולבתר ליואי קא מתערי לגונא דהיינו (דברים י"א) והיה אם שמוע תשמעו וגו'. דא נגונא דליואי

בְּגִין לְאַתְעָרָא סְטָרָא חַד. וּלְבַתֵּר יִשְׂרָאֵל, דָּא אָמַת וַיְצִיב, יִשְׂרָאֵל סָבָא דְקִימָא עַל
קֶרְבָּנָא. דָּא הִיא דְרַגִּין עֲלָאִין פְּנִימָאִין וְכָלָא קִימָא עַל פְּתוּרָא.

תרגום לעברית

וּלְבִסּוּף כֹּהֵן גָּדוֹל אוֹמֵר שֵׁם אֶחָד קְדוֹשׁ, וְזֶה אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ וְגו'. וַיַּחֲדוּ גָדוֹל
מִיַּחֲדִים, וְזֶה (דְּבָרִים ו') שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וְאַחֵר כֹּךְ הַלּוֹיִם הֵם מְעוֹרְרִים
לְנִגּוֹן, וְזֶה (דְּבָרִים י"א) וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ וְגו'. זֶה נִגּוֹן הַלּוֹיִם כְּדִי לְעוֹרֵר צַד אֶחָד.
וְאַחֵר יִשְׂרָאֵל, זֶה אָמַת וַיְצִיב, יִשְׂרָאֵל סָבָא שְׁעוּמַד עַל הַקֶּרֶבֶן. זֶה הִיא מִדְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת
פְּנִימִיּוֹת, וְהַכֹּל עוֹמֵד עַל הַשְּׁלָחָן.

טקסט הזוהר

אֲבָל לִית רִשּׁוּ לְחַד מְנִיָּהּ לְאוֹשְׁטָא יְדָא וּלְמִיכָל מִן קֶרְבָּנָא עַד דְּמַלְכָּא עֵילָאָה אָכִיל,
וְהֵם שְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֹשׁ אַחֲרוֹנוֹת. כִּיּוֹן דְּאִיהוּ אָכִיל, יְהִיב רִשּׁוּ לְאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין וּלְכָל
אֵינוֹן סְטָרִין דְּמַתְפָּרְשֵׁן מְנִיָּהּ לְמִיכָל.

תרגום לעברית

אֲבָל אֵין רִשּׁוֹת לְאַחַד מֵהֶם לְהוֹשִׁיט יָדוֹ וּלְאַכֹּל מִן הַקֶּרֶבֶן עַד שְׁהַמְלִיךְ הָעֲלִיּוֹן יֹאכֵל,
וְהֵם שְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֹשׁ אַחֲרוֹנוֹת. כִּיּוֹן שֶׁהוּא אוֹכֵל, נוֹתֵן רִשּׁוֹת לְאַרְבַּע צוּרוֹת וּלְכָל
אֵלוֹ הַצָּדִדִים שֶׁמַּתְפָּשְׁטִים מִמֶּנּוּ, לְאַכֹּל.

טקסט הזוהר

כְּדִין אָדָם דְּאִיהוּ דְּיוֹקְנָא דְּכָלִיל כָּל שְׂאָר, מֵאִיָּה וְנִפְּיִל עַל אֲנָפּוּי וּמָסַר רוּחִיָּה וְגַרְמִיָּה
לְגַבֵּי אָדָם דְּחֻקוֹק עַל אֵינוֹן דְּיוֹקְנִין וּלְאַתְעָרָא לִיָּה עֲלִיָּה כְּדָקָא חֲזִי, וְהֵינּוּ אֱלִיָּה ה'
נִפְשֵׁי אֲשָׁא. תִּלְת דְּיוֹקְנִין אַחֲרָנִין וְכָל אֵינוֹן דְּמַתְפָּשְׁטִי מְנִיָּהּ, תִּהְלֵה לְדוֹד וְהֵינּוּ
יִבְעִעוּ יִרְנְנוּ יֹאמְרוּ יִדְבְּרוּ, כִּלְהוּ אָכִיל וְאַתְהֵנוּן כָּל חַד וְחַד כְּדִחְזִי לִיָּה.

אז אדם שהוא צורה שכולל כל השאר, יורד ונופל על פניו ומוסר רוחו ועצמו לגבי אדם שחקוק על אלו הצורות ולעורר לו עליו כמו שראוי, וזה אליה' ה' נפשי אשא. שלש צורות אחרות, וכל אלו שמתפשטים מהם - תהלה לדוד, וזה יביעו ירננו יאמרו ידברו - כלם אוכלים ונהנים כל אחד ואחד כראוי לו.

טקסט הזוהר

מכאן ולהלאה לימא בר נש עאקו דלביה (תהלים כ) יענה ה' ביום צרה עאקו דעוברתא דיתבא בעאקו ומתהפכי כלהו סניגורין עליה דבר נש. ושלש פסיעות שעושה הכונה בהם למכא'ל וגבריא'ל רפא'ל שיצא משלש מחנות שכינה ועל דא כתיב (תהלים קמ"ד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה' אלהיו. (כדין וגו' רס"ה א' שורה י"ד) (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

מכאן ואילך יאמר אדם צרת לבו, (תהלים כ) יענה ה' ביום צרה. צרה על המעברת שיושבת על המשבר, ומתהפכים כלם להיות סניגורים על האדם. ושלש פסיעות שעושה, הכונה בהן למיכא'ל וגבריא'ל רפא'ל שיצא משלש מחנות שכינה, ועל זה כתוב (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה' אלהיו. (ע"כ מההשמטות)

טקסט הזוהר

כדין ההוא רוחא קדישא סלקא לעילא, ואסהיד עליה קמי מלכא קדישא, כדין פקיד מלכא עלאה, למכתב קמיה כל אינון בני היכליה, כל אינון דאשתמודען קמיה, הדא הוא דכתיב, (מלאכי ג) ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי' ולחושבי שמו. מאי ולחושבי שמו. כמה דאת אמר (שמות לה) (ס"א חשב האפוד) וחושבי מחשבות, אינון דעבדין

לשמייה, אומנותא בכלא, אומנותא דתפילין, בכתיהון ברצועיהון וכתבתיהון. אומנותא דציצית, בחוטיהון, בחוטא דתכלתא. אומנותא דמזוזה. ואלין אינון חושבי שמו. וכתוב (שם) וחושבי מחשבות.

תרגום לעברית

אז אותה רוח קדושה עולה למעלה, ומעידה עליו לפני המלך הקדוש, ואז מצוה המלך העליון לכתב לפניו את כל אותם בני היכלו, כל אלו הנודעים לפניו. זהו שכתוב (מלאכי ג) ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו. מה זה ולחשבי שמו? כמו שנאמר (שמות לה) (חשב האפוד) וחשבי מחשבות, אותם שעושים לשמו אמונות בכל. אמונות התפלין - בכתיהון, ברצועותיהון וכתבתן. אמונות הציצית - בחוטיהון בחוט התכלת. אמונות המזוזה. ואלה הם חשבי שמו, וכתוב (שם) וחשבי מחשבות.

טקסט הזהר

ולא עוד אלא דקודשא בריך הוא משתבח ביה, ומכריז עליה בכלהו עלמין, חמו מה בריה עבדית בעולמי. ומאן דייעול קמיה לבי כנישתא, כד נפק מתרעיה, ולא תפילין ברישיה וציצית בלבושיה, ואומר (תהלים ה) אשתחוו אל היכל קדשך ביראתך. קודשא בריך הוא אומר, אן הוא מוראי, הא סהיד סהדותא דשקרא.

תרגום לעברית

ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא משתבח בו ומכריז עליו בכל העולמות: ראו איזו בריה בראתי בעולמי! ומי שיכנס לפניו לבית הכנסת, כשיוצא מהשער שלו ואין תפלין בראשו וציצית בלבושו, ואומר (תהלים ה) אשתחוו את היכל קדשך ביראתך - הקדוש ברוך הוא אומר: איזה הוא מוראי? הרי מעיד עדות שקר!

אמר רבי יוסי, זכאה חולקיה דמשה, דהכא אמר אלהינו. (נ"א אלהיך) דאמר רבי שמעון, משה בדרגא עלאה יתיר אתאחד, על שאר נביאי מהימני. ואמר רבי שמעון, אלמלא הווי ידעי בני נשא מלין דאורייתא, לינדעון דהא לית שום מלה באורייתא, או את באורייתא, דלא אית בה רזין עלאין ויקירין.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, אשרי חלקו של משה, שפאן אמר אלהינו (אלהיך). שאמר רבי שמעון, משה נאחז בדרגה יותר עליונה על שאר הנביאים הנאמנים. ואמר רבי שמעון, אלמלא היו יודעים בני אדם דברי תורה, שידעו שהרי אין שום דבר או אות בתורה שאין בה סודות עליונים ונכבדים.

טקסט הזוהר

תא חזי כתיב, (שמות יט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול. ותנינן, מאי בקול. בקולו של משה. ושפיר הוא, בקולו של משה דייקא, בההוא קול דאיהו אחיד ביה, על כל שאר נביאין. (מתמן משה אתון על כלהו) ובגין דאיהו אתאחד על כלהו, בההוא קול, דרגא עלאה, הוה אמר להו לישראל, יי' אלהיך, איהו דרגא דאקרי שכינתא, דשרייתא בגווייהו. זכאה חולקיה.

תרגום לעברית

בא וראה, כתוב (שמות יט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול. ושנינו, מה זה בקול? בקולו של משה. ויפה הוא. דוקא בקולו של משה, באותו קול שהוא אחוז בו על כל שאר הנביאים. (משם משה נזון על כלם) ומשום שהוא נאחז על כלם באותו קול, דרגה עליונה, הנה אומר לישראל: ה' אלהיך. היא דרגה שנקראת שכינה, ששורה בתוכם. אשרי חלקו.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּנִינִן, קָלְלוֹת שְׁבִתוֹרַת כְּהֲנִים, מֹשֶׁה מִפִּי הַגְּבוּרָה אֲמָרָן. וְשִׁבְמִשְׁנָה תוֹרָה, מֹשֶׁה מִפִּי עֲצֻמוֹ אֲמָרָן. מֵאִי מִפִּי עֲצֻמוֹ. וְכִי סִלְקָא דְעֵתָךְ דְּאִפִּילוּ אֶת זַעֲרָא בְּאוֹרֵייתָא, מֹשֶׁה אָמַר לִיה מַגְרָמִיה.

תרגום לעברית

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁנִינִי, קָלְלוֹת שְׁבִתוֹרַת כְּהֲנִים - מֹשֶׁה מִפִּי הַגְּבוּרָה אֲמָרָן, וְשִׁבְמִשְׁנָה תוֹרָה - מֹשֶׁה מִפִּי עֲצֻמוֹ אֲמָרָן. מַה זֶה מִפִּי עֲצֻמוֹ? וְכִי תַעֲלֶה בְּדַעְתְּךָ שְׂאֵפְלוֹ אוֹתוֹ קִטְנָה בְּתוֹרָה אָמַר אוֹתָהּ מֹשֶׁה מַעֲצֻמוֹ!

טקסט הזוהר

אֵלָא שְׁפִיר הוּא, וְהָא אֲתַעֲרָנָא, מַעֲצֻמוֹ לָא תְנִינִן, אֵלָא מִפִּי עֲצֻמוֹ. וּמֵאִי אִיהוּ. הֵהוּא קוּל דְּאִיהוּ אֶחָיד בֵּיה. וְעַל דָּא, הִלְלוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה. וְהִלְלוּ מִפִּי עֲצֻמוֹ. מִפִּי הֵהוּא דְרָגָא דְאֲתַקְשֵׁר בֵּיה עַל שְׂאָר נְבִיאֵי מְהִימְנִי. וְעַל דָּא, בְּכָל אֲתַר אֱלֹהִיךָ, וְהִכָּא אֱלֹהֵינוּ.

תרגום לעברית

אֵלָא יָפָה הוּא, וְהָרִי הִתְעוֹרְרָנוּ. לֹא שְׁנִינִי מַעֲצֻמוֹ, אֵלָא מִפִּי עֲצֻמוֹ, וּמַהוּ? אוֹתוֹ קוּל שְׁהוּא אֶחָד בּוֹ. וְעַל זֶה, הִלְלוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה, וְהִלְלוּ מִפִּי עֲצֻמוֹ, מִפִּי אוֹתָהּ דְרָגָה שְׁנַקְשֵׁר בֵּיה עַל שְׂאָר נְבִיאֵי הַנְּאֻמָּנִים. וְעַל זֶה בְּכָל מְקוֹם אֱלֹהִיךָ, וְכֵאן אֱלֹהֵינוּ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רס"ה ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כַּמָּה אֵית לְהוּ לְבָנֵי נָשָׂא לְאִסְתִּמְרָא אוֹרְחֵיהוּ, בְּגִין דִּישְׁתַּדְלוּן בְּפִלְחָנָא דְמֵאֲרִיחוֹן, וְיִזְכּוּן לְחַיֵּי עֲלָמִין. תַּחֲוֹת כּוֹרְסֵיָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא, אֵית מְדוּרִין עֲלָאִין. וּבִהֵהוּא אֲתַר דְּכוֹרְסֵיָא, מְזוּזָה אֲתַקְשֵׁר, לְאַשְׁתְּזָבָא מִכַּמָּה מְאֲרֵי דִינִין,

בא וראה כמה יש להם לבני אדם לשמר דרכיהם כדי שישתדלו בעבודת רבונם ויזכו לחיי העולמים. תחת פסא המלך הקדוש יש מדורים עליונים, ובאותו מקום של הפסא נקשרת מזוזה להנצל מכמה בעלי דינים שעתידיים להתעורר בהם בבני האדם באותו העולם. כמו זה עשה הקדוש ברוך הוא לישראל, ונתן להם מצוות התורה כדי שישתדלו בה, וינצלו בעולם הזה מכמה בעלי דינים ומכמה מקטרגים שמזדמנים לבני אדם בכל יום.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.